

ಗಣೆಯ ಘನಶ್ಯಾಮನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗದಂತೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಯೋಚಿಸಿ ಗುಡ್ಡಪ್ಪ ಹೀಗಂದನು, “ನಿಂಗೆ ಪರಿಚಯ ಅಂತ ಬೇರೆ ಹೇಳಿಯಾ. ನೆಂಟ್ರೂ ಅಂತೀಯಾ? ಅದ್ವಾಂ ಟೈಪ್ ಸಂಬಂಧನೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಬಿಐ ತನಿಖೆನೆ ಆಗ್ತೀಕು. ನೀನೂ ಮಕ ಮುಕೋಳಕ ಆಗಲ್ಲ. ಒಂದೈದು ಲಕ್ಷ ರೊಕ್ಕ, ಇಪ್ಪತ್ತು ತೊಲಿ ಬಂಗಾರ ಕೇಳು. ಖರ್ಚಾಕಿ ಮದ್ದೆ ಕೇಳು” ಎಂದನು. ಗುಡ್ಡಪ್ಪನಿಗೆ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ, “ಈ ಪಾಟಿ ರೊಕ್ಕ ಕೇಳಿದರೆ ಅವು ಎದೆ ಹೊಡ್ಕೊಂಡು ಸತ್ತೇ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧ ಬ್ಯಾಡಾಂತ

ಉಗಿದು ಅಟ್ಟಾರೆ. ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದ್ರೆ ಹತ್ತು ಸಾವ್ರಾನೂ ಹುಟ್ಟೋದು ಕಷ್ಟ. ಹಿಂಗಾದ್ರೂ ಈ ಕನ್ಯಾ ಸವಾಸ ಬಿಟ್ಟೋಗಲಿ” ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಗೂಳಿಯಂತೆ ನುಸುಳಿದ ಶ್ಯಾಮ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟನು. ಗುಡ್ಡಪ್ಪ ಇನ್ನು ಕೆಮ್ಮುವಂತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಕರಿಸುವಂತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೇಳಲು ನೆವಗಳೂ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಭಯಕ್ಕೆ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ನಿಂತನು. ಆಗಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಆಗೇ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಹೇಣ್ಣು ನೋಡೋಕೆ ಗಂಗವ್ವ, ಅಕ್ಕಂದಿರು, ಸಂಬಂಧಿಕರು ಎಲ್ಲಾ ಒಂದು ಮೆಟೆಡೋರು ತುಂಬಾ ಬಂದರು. “ಅಂತೂ ಒಂದು ಹುಡುಗೀನ ಕೊನೆಗೂ ಒಪ್ಪಿದನಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಸಂತಸಪಟ್ಟರು. ತಿಂಡಿ, ಸಿಹಿ, ಚಾಪಾನಿ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿದವು. ಹುಡುಗೀನ ಇನ್ನೂ

ತೋರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಳ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಲಂಕಾರ, ಅವರ ಮಾತುಕತೆ ಬಲು ಜೋರಾಗಿ ನಡೆದಿತ್ತು. ಗಂಗವ್ವ ಒಳಗಿನ ಮಾತುಗಳು ಕಿವಿಗೆ ತಾಕುವಷ್ಟು ಸನಿಹ ಕೂಡಿದ್ದಳು. ಒಳಗೆ ಅವರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತೇ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದ್ದವು. ಹುಡುಗನ ತಾಯಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಿವಿಯ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರಿದು ಕುಂತು ಆಲಿಸಿದಳು.

ಕನ್ನೆಯ ಹಿರಿಯಕ್ಕ: ಹುಸುಡ್ಡನ್ನ ನೋಸೋಡ್ ದ್ಯಾ (ಹುಡುಗನ್ನ ನೋಡಿದ್ದಾ).

ಕನ್ಯಾಮಣಿ: ಇಸಿಲ್ಲಾ (ಇಲ್ಲಾ).

ಕನ್ನೆಯ ಹಿರಿಯಕ್ಕ: ಹೋಸೋಗೆ ಬಾಸೋಗಿಲು ಹಸತ್ರ ನಿಸಿತ್ಕೊಂಡು ಹುಸುಡ್ಡನ್ನ ಒಸೊಂದ್ ಸಸಲ ನೋಸೋಡು (ಹೋಗೆ, ಬಾಗಿಲು ಹತ್ರಾ ನಿಸ್ತೊಂಡು ಹುಡುಗನ್ನ ಒಂದು ಸಲ ನೋಡ್ತಿದು) ಹುಡುಗಿ ಬಗ್ಗಿ ಗುಡ್ಡಪ್ಪನ ನೋಡಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ—

ಕನ್ನೆಯ ಹಿರಿಯಕ್ಕ: ಹೆಸೇಗೆ ಇಸೀದನೆ (ಹುಡುಗ ಹಂಗಿದ್ದಾನೆ).

ಕನ್ಯಾಮಣಿ: ಹುಸುಡುಗ ಕಸಪ್ಪು ಇಸಿದ್ರು ಕಸಾಳ ಇಸೀದನೆ (ಹುಡುಗ ಕಷ್ಟದ್ರೂ ಒಳ್ಳೆ ಕಳೆ ಇದಾನೆ).

**ಆಮೇಲೆ ಇವು ಭಾಷೆ
ಸಾಬ್ರದಲ್ಲ ಕಂಡ್ಲೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ
ಭಾಷೆ ಅಂತಾರೆ. ಅಂದ್ರೆ
ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಸ ಸೇರಿಸಿ
ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ. ಉಪ್ಪಿಟ್ಟಿಗೆ,
ಉಸಿಪ್ಪಿಟ್ಟು, ಊಟಕ್ಕೆ ಉಸೂಟ
ಅಂತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅದು
ಸಾಬ್ರ, ಮಾತ್ಸಂಗ ಕೇಳಿಸಿದೆ.
ಇವು ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗಿ ಕಣೋ.
ಎಲ್ಲಾ ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು
ಹೋಗೋ ಗುಣ ಐತಂತೆ...**

